

Sygn. akt I ACz 1227/13

POSTANOWIENIE

Dnia 19 lipca 2013r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu Wydział I Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący - Sędzia SA Mariola Głowacka (spr.)

Sędziowie: SA Waldemar Kryślak

SA Jerzy Geisler

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 19 lipca 2013r.

skargi **A. S.**

o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 28 października 2002r. sygn. akt XII C 2352/01 z powództwa K. S.

przeciwko A. S.

o rozwód

na skutek zażalenia A. S.

od postanowienia Sądu Okręgowego w Poznaniu

z dnia 18 czerwca 2013r. sygn. akt XII C 1170/13

postanawia:

oddalić zażalenie.

/-/W. Kryślak /-/M. Głowacka /-/ J. Geisler

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Poznaniu postanowieniem z dnia 18 czerwca 2013r. odrzucił skargę A. S. o wznowienie postępowania.

Sąd pierwszej instancji w uzasadnieniu do postanowienia wskazał, że A. S. w piśmie z dnia 7 czerwca 2013r. wniósł o wznowienie postępowania w sprawie z powództwa K. S. przeciwko A. S. o rozwód zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 28 października 2002r. sygn. akt XII C 2353/01. W postępowaniu tym Sąd rozwiązał małżeństwo przez rozwód z winy pozwanego, powierzył wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnią córką stron K. S., zasądził od skarżącego na rzecz córki stron rentę alimentacyjną w wysokości 350 zł miesięcznie. Powyższy wyrok uprawomocnił się z dniem 19 listopada 2002r.

Sąd pierwszej instancji wskazał, że A. S. uzasadniając skargę o wznowienie postępowania podał, że w czasie procesu o rozwód nie był w pełni świadomy toczącego się postępowania, gdyż nadużywał alkoholu, leczył się psychiatrycznie i zażywał leki psychotropowe. A. S. przez długi czas leczył się w poradni psychiatrycznej i w poradni uzależnień, był pensjonariuszem domu opieki społecznej. Stan jego zdrowia uległ poprawie w 2011r., wtedy podjął stałą pracę. Skarżący zarzucił, że nie będąc w pełni sprawnym umyślowo nie mógł być stroną procesu o rozwód.

Sąd pierwszej instancji uznał, że podstawą faktyczną żądania skarżącego była niemożność działania wskutek choroby psychicznej i uzależnienia od alkoholu, co - według skarżącego - jest równoznaczne z pozbawieniem go możliwości działania. Ta podstawa wznowienia wyrażona została w art. 401 punkt 2 k.p.c. Termin do wniesienia skargi o wznowienie postępowania opartej na powyższej przesłance wynika z art. 407 § 1 k.p.c. zgodnie z którym to przepisem skargę o wznowienie postępowania wnosi się w terminie trzymiesięcznym liczonym od dnia w którym strona dowiedziała się o podstawie wznowienia, a gdy podstawą jest pozbawienie możliwości działania lub brak należytej reprezentacji - od dnia w którym o wyroku dowiedziała się strona, jej organ lub przedstawiciel ustawowy. Skarżący w treści skargi wskazał, że jego stan psychiczny uległ poprawie w 2011r. i od tego czasu jest on w stanie normalnie funkcjonować. Już zatem od tego momentu skarżący wiedział o wyroku jaki zapadł w sprawie o rozwód. Skarga została dopiero wniesiona w czerwcu 2013r., to jest po upływie trzymiesięcznego terminu określonego przez art. 407 § 1 k.p.c. W konsekwencji Sąd na podstawie art. 410 § 1 k.p.c. odrzucił skargę jako wniesioną po upływie przepisanej terminu.

Zażalenie od powyższego postanowienia wniósł A. S. domagając się uchylenia zaskarżonego postanowienia.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Skarżący w zażaleniu nie kwestionuje, że jego stan zdrowia w 2011r. na tyle uległ poprawie, że podjął on pracę zawodową. Ponieważ skarga o wznowienie postępowania została wniesiona do sądu w dniu 7 czerwca 2013r. zasadnie Sąd pierwszej instancji odrzucił ją jako wniesioną po upływie przepisanej terminu. Ubocznie wskazać należy, że jest to druga skarga o wznowienie postępowania złożona przez A. S.. Pierwszą wniesioną w dniu 6 lipca 2012r. Sąd Okręgowy w Poznaniu odrzucił prawomocnym postanowieniem z dnia 27 sierpnia 2012r. sygn. akt XII C 1491/12. W skardze o wznowienie postępowania sprawy o rozwód nie można żądać pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego w części, gdyż w tym celu należy wnieść do sądu pozew stosownie do art. 840 § 1 k.p.c.

Biorąc powyższe pod rozwagę zażalenie A. S., na podstawie art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c., oddalono.

/-/W. Kryślak /-/M. Głowacka /-/ J. Geisler